

Så er jeg naturligvis skuffet over, at hr. Steen Gade som et ræsonnabelt menneske igen stiller sig op og holder en tale om at give opgaven til regionerne, når nu udgangspunktet er, at enten har vi placeret den i kommunerne eller i staten, idet regionerne som forvaltningsenhed på det her område jo ikke skal have de her opgaver.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu er jeg jo lovgiver og ikke en, der bare skal rette ind efter, hvad der i årtier har stået i Det Konservative Folkepartis partiprogram, nemlig at amterne skulle nedlægges. Så det bliver ikke mit udgangspunkt, når jeg faktisk mener, at regionerne er det eneste rigtige niveau af styrke for at løse miljøopgaverne. Så det var den ene del af det, hr. Christian Wedell-Neergaard spurgte mig om.

Det andet var, om jeg ikke ville bekræfte, at det at få 250 af de mest forurenende virksomheder ind til staten er en del af at skabe et sådant fagligt miljø og en kvalificeret sagsbehandling. Jo, det vil jeg bestemt. Jeg sagde også, at det er en god idé i den aktuelle situation. Men jeg ville bestemt have foretrukket, at langt det meste fortsat lå i nogle stærke regioner, fordi jeg også har en lille bekymring for de ting, der ligger hos staten. Der ligger de meget tæt på en minister. Det er godt, men det kan også være lidt skidt.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg er glad for det svar og den anerkendelse af, at det at lægge dem i staten altså giver muligheden for at få det armslængdeprincip.

Men lad os så tage fat på kommunernes behandling af det her. Hvordan kan hr. Steen Gade kalde det et tilbageskridt? Hvordan kan hr. Steen Gade insinuere, at kommunerne ikke forvalter den miljømæssige kontrol og tilsyn med virksomhederne efter lovgivningen, fordi det er placeret i kommunerne? Kommunerne bliver jo store bæredygtige enheder med en relativt stor miljøforvaltning, og de vil da være i stand til at udføre det her tilsyn på forsvarlig vis.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det sidste er vi bare ikke enige om, altså at kommunerne kan gøre det. Det er *min* analyse. Jeg forstår, at hr. Christian Wedell-Neergaard har en anden. Jeg betvivler ikke, at hr. Christian

Wedell-Neergaard mener det, han siger. Det er bare *min* analyse, at det her bliver ringere.

Når det gælder spørgsmålet om armslængdeprincippet, vil jeg sige, at det ikke nødvendigvis behøver at være godt at føre en meget stor virksomhed ind i staten, altså så tæt på ministeren.

Jeg kan nævne et enkelt eksempel, hvis den konservative ordfører vil høre det. Engang var der en diskussion om, hvorvidt Stålvalseværket skulle være inde under staten, hvad angik tilsyn og påbud osv. Det var i en situation, hvor staten ejede en tredjedel af aktierne i Stålvalseværket. Det kunne jeg godt se nogle problemer ved, og det var ikke lige netop et armslængdeprincip, men faktisk det modsatte.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Jeg er faktisk meget enig med hr. Steen Gade i, at hvis man kigger på kontrollen med industrivirksomheder og i øvrigt også andre virksomheder i Danmark, er det sådan set ikke noget stort problem i dag, hvor kontrollen ligger. Der gøres et seriøst og fornuftigt stykke arbejde. At lovgivningen så på en række andre områder er slap – det gælder både i forhold til landbrug og i forhold til industri – er noget andet. Og der kan selvfølgelig også være andre problemer.

Kl. 17.20

Jeg vil fremhæve tre grunde til, at det her forslag er problematisk. Det vil jeg forsøge at gøre forholdsvis kort.

Den første grund er den, der handler om reguleringen af industrivirksomhedernes miljøforhold, hvor jeg mener, at det, man gennemfører, får to negative konsekvenser. Der vil ske en atomisering og en udtynding af de faglige miljøer. Jeg medgiver, at det er rigtigt, at der også flyttes noget til staten, og det kan godt være, at det er fornuftigt, selv om jeg sådan set tror, at hr. Steen Gade har ret, når han siger, at det under alle omstændigheder ville være godt at beholde de her ting på det regionale niveau.

Den anden grund er den der snak om armslængdeprincip. Jeg synes nu ikke, det er så underligt at fremføre det synspunkt, at det er svært at forestille sig, at kommuner, selv om de også bliver større end de nu eksisterende, undertiden vil føle, at de bliver nødt til at tage nogle andre hensyn end dem, der tager udgangspunkt i miljøet.